2024/434

6.2.2024

KOMISJONI RAKENDUSMÄÄRUS (EL) 2024/434,

5. veebruar 2024,

milles käsitletakse meetmeid taimekahjustaja *Agrilus planipennis* Fairmaire kohandumise ja leviku ärahoidmiseks liidu territooriumil

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. oktoobri 2016. aasta määrust (EL) 2016/2031, mis käsitleb taimekahjustajatevastaseid kaitsemeetmeid, millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruseid (EL) nr 228/2013, (EL) nr 652/2014 ja (EL) nr 1143/2014 ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiivid 69/464/EMÜ, 74/647/EMÜ, 93/85/EMÜ, 98/57/EÜ, 2000/29/EÜ, 2006/91/EÜ ja 2007/33/EÜ, ([1]) eriti selle artikli 28 lõike 1 punkte d–i,

ning arvestades järgmist:

(1) Taimekahjustaja *Agrilus planipennis* Fairmaire (edaspidi „määratletud taimekahjustaja“) hiljutiste puhangute tõttu liidu piiride lähedal asuvates kolmandates riikides on vaja kehtestada meetmed, et hoida ära määratletud taimekahjustaja kohandumine ja levik liidu territooriumil, kui taimekahjustaja seal avastatakse.

(2) Määratletud taimekahjustaja on kantud loetellu prioriteetse taimekahjustajana vastavalt komisjoni delegeeritud määrusele (EL) 2019/1702 ([2]).

(3) Määratletud taimekahjustajat käsitlevate kättesaadavate teaduslike ja tehniliste tõendite põhjal tuleks kõnealuse taimekahjustaja suhtes võtta meetmeid üksnes seoses liikidesse *Chionanthus virginicus* L. ja *Fraxinus* L. kuuluvate taimedega (edaspidi „määratletud taimed“) ning liikidesse *Chionanthus virginicus* L. ja *Fraxinus* L. kuuluvate taimede puidu, eraldatud koore ja muude koorest valmistatud esemetega (edaspidi „määratletud puit ja koor“).

(4) Selleks et tagada, et määratletud taimekahjustajat liidu territooriumil ei esineks, peaksid liikmesriigid igal aastal tegema määratletud taimekahjustaja esinemise kohta intensiivseid uuringuid ja kasutama meetodeid, mis on kooskõlas uusima teadusliku ja tehnilise teabega.

(5) Määratletud taimekahjustaja kohandumise ja leviku ärahoidmiseks liidu territooriumil peaksid liikmesriigid kindlaks määrama piiritletud alad, mis hõlmavad saastunud piirkonda ja puhvertsooni, ning kohaldama likvideerimismeetmeid.

(6) Määratletud taimekahjustaja bioloogiast lähtudes peaks saastunud piirkond hõlmama saastunud taimi ja kõiki saastuda võivaid määratletud taimi vähemalt 100 meetri raadiuses saastunud taimede ümber. Samal põhjusel peaks puhvertsoon ulatuma saastunud piirkonna piiridest vähemalt 10 km kaugusele, sest see on määratletud taimekahjustaja levimisvõimet arvestades asjakohane.

(7) Määratletud taimekahjustaja üksikleiu korral ei peaks siiski nõudma piiritletud ala kehtestamist, kui määratletud taimekahjustajat on võimalik asjaomastelt taimedelt kõrvaldada ning kui on tõendeid, et need taimed saastusid enne piirkonda viimist või et tegemist on üksikleiuga, mis tõenäoliselt ei vii kohandumiseni. See on kõige proportsionaalsem lähenemisviis, kuni asjaomases piirkonnas tehtud uuringud kinnitavad määratletud taimekahjustaja puudumist.

(8) Selleks et tagada nakatunud taimede viivitamatu kõrvaldamine ja hoida ära määratletud taimekahjustaja levimine liidu ülejäänud territooriumile, tuleks piiritletud aladel igal aastal kõige sobivamal aastaajal teha piisavalt intensiivset seiret.

([1]) ELT L 317, 23.11.2016, lk 4.
([2]) Komisjoni 1. augusti 2019. aasta delegeeritud määrus (EL) 2019/1702, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) 2016/2031, kehtestades prioriteetsete taimekahjustajate loetelu (ELT L 260, 11.10.2019, lk 8).

(9) Selleks et tagada proportsionaalne lähenemisviis määratletud taimekahjustajast tulenevale taimeterviseriskile, peaks liikmesriikidel olema lubatud piiritletud ala staatus tühistada, kui uuringute põhjal on teada, et taimekahjustajat ei ole piiritletud alal leitud vähemalt neljal järjestikusel aastal.

(10) Kui määratletud taimekahjustajat esineb liidu territooriumil, tuleks sätestada likvideerimismeetmed selle kõrvaldamiseks. Need meetmed peaksid olema määratletud taimekahjustaja bioloogiat arvestades asjakohased ning põhinema kättesaadaval teaduslikul ja tehnilisel teabel.

(11) Määruse (EL) 2016/2031 kohaselt koostab iga liikmesriik iga prioriteetse taimekahjustaja kohta situatsiooniplaani ja ajakohastab seda. Tuginedes varasematest puhangutest saadud kogemustele, on vaja vastu võtta erieeskirjad määruse (EL) 2016/2031 artikli 25 rakendamiseks, et tagada põhjaliku situatsiooniplaani koostamine juhuks, kui määratletud taimekahjustajat liidus leitakse.

(12) Sätteid kahjustajavabades piirkondades uuringute läbiviimise kohta vastavalt Euroopa Toiduohutusameti suunistele taimekahjustaja *Agrilus planipennis* ([3])'e statistiliselt usaldusväärsete ja riskipõhiste uuringute kohta tuleks kohaldada alates 1. jaanuarist 2027, et anda pädevatele asutustele piisavalt aega selliste uuringute kavandamiseks, uuringuplaani ettevalmistamiseks ja piisavate vahendite eraldamiseks.

(13) Käesoleva määrusega ettenähtud meetmed on kooskõlas alalise taime-, looma-, toidu- ja söödakomitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

1) „määratletud taimekahjustaja" – *Agrilus planipennis* Fairmaire;

2) „määratletud taimed" – liikidesse *Chionanthus virginicus* L. ja *Fraxinus* L. kuuluvad taimed, välja arvatud viljad, seemned, õietolm ja koekultuurist saadud taimed;

3) „piiritlev uuring" – järkjärguline menetlus, mida kasutatakse selleks, et määrata kindlaks taimekahjustajaga saastunuks või taimekahjustajast vabaks loetava ala piirid;

4) „määratletud puit ja koor" – liikidesse *Chionanthus virginicus* L. ja *Fraxinus* L. kuuluvate taimede puit, eraldatud koor ning muud puidust ja koorest valmistatud esemed;

5) „püünispuud" – määratletud taimed, mis on rõngastatud ja mida kasutatakse määratletud taimekahjustaja varajase avastamise toetamiseks.

Artikkel 2

Liidu territooriumi uuringud kooskõlas määruse (EL) 2016/2031 artikliga 24

1. Liikmesriigid teevad kord aastas riskipõhised uuringud määratletud taimekahjustaja esinemise kohta oma territooriumi aladel, kus seda taimekahjustajat teadaolevalt ei esine.

2. Kõnealuste uuringute uuringuplaan ja proovivõtukava võimaldavad asjaomases liikmesriigis piisavalt kõrge usaldatavustasemega avastada määratletud taimekahjustaja vähest esinemist saastunud taimedel. Need põhinevad Euroopa Toiduohutusameti (edaspidi „toiduohutusamet") suunistel taimekahjustaja *Agrilus planipennis* statistiliselt usaldusväärsete ja riskipõhiste uuringute kohta ning neis võetakse arvesse määratletud taimekahjustaja loodusliku leviku riski.

([3]) EFSA, Guidelines for statistically sound and risk-based surveys of *Agrilus planipennis*, 17. detsember 2020, https://doi.org/10.2903/sp.efsa.2020.EN-1983.

3. Uuringud tehakse:

a) välitingimustes, loodus- ja linnapiirkondades põhimaanteede, raudteede ja muude transporditeede äärsetes peatustes, samuti puukoolides, aianduskeskustes, määratletud taimede ning nende puidu ja koorega kauplemise keskustes, lehtpuitu käitlevates saeveskites ja muudes asjakohastes kohtades vastavalt vajadusele;

b) igal aastal selleks sobival ajal, mil määratletud taimekahjustaja avastamise võimalus on suurim, võttes arvesse taimekahjustaja bioloogiat, määratletud taimede olemasolu ja bioloogiat ning teaduslikku ja tehnilist teavet, millele osutatakse toiduohutusameti uuringukaardil taimekahjustaja *Agrilus planipennis*'e kohta ([4]).

4. Uuringud seisnevad järgmises:

a) määratletud taimekahjustaja püüdmine, mis võib hõlmata püünispuude kasutamist;

b) määratletud taimede visuaalne kontroll, kui see on asjakohane;

c) kahtluse korral proovide võtmine ja analüüside tegemine määratletud taimedest ja määratletud puidust, sealhulgas lõigatud okstest ja puidust pakkematerjalist; ning

d) spetsiaalse väljaõppe saanud otsimiskoerte kasutamine, kui see on asjakohane.

Artikkel 3

Piiritletud alade kindlaksmääramine

1. Kui määratletud taimekahjustaja esinemine on ametlikult kinnitatud, määrab asjaomane liikmesriik viivitamata kindlaks piiritletud ala, mis koosneb järgmisest:

a) saastunud piirkond vähemalt 100 m raadiuses saastunud taimede ümber, sealhulgas saastunud taimede ja kõigi määratletud taimede ümber, mis võivad nakatuda (edaspidi „saastunud piirkond");

b) saastunud piirkonnaga piirnev vähemalt 10 km laiune puhvertsoon.

2. Piiritletud ala täpsel kindlaksmääramisel võetakse arvesse teaduslikke põhimõtteid, määratletud taimekahjustaja bioloogiat, saastumise ulatust, määratletud taimede täpset levikut asjaomasel alal ja tõendeid määratletud taimekahjustaja kohandumise kohta.

Pärast saastunud piirkonna esialgset piiritlemist tehakse viivitamata piiritlev uuring, mille uuringuplaan ja proovivõtukava võimaldavad 95 % usaldusväärsusega avastada saastunud taimede esinemist 1 % ulatuses.

Piiritlev uuring:

a) põhineb toiduohutusameti suunistel taimekahjustaja *Agrilus planipennis*'e statistiliselt usaldusväärsete ja riskipõhiste uuringute kohta ning

b) hõlmab oksaproovide võtmist või muid sobivaid meetodeid, mis võimaldavad taimekahjustajat enne selle koorumist avastada.

3. Pädevad asutused suurendavad piiritletud aladel üldsuse teadlikkust määratletud taimekahjustajaga seotud ohust ja vastuvõetud meetmetest, millega hoitakse ära selle taimekahjustaja edasine levik neist aladest väljapoole.

Nad tagavad, et ettevõtjad ja üldsus on teadlikud piiritletud alade piiridest.

([4]) EFSA (Euroopa Toiduohutusamet), 2020. Story map for survey of *Agrilus planipennis* (Taimekahjustaja *Agrilus planipennis*'e uuringukaart). Euroopa Toiduohutusameti toetav väljaanne 2020: EN-1945. https://arcg.is/09S94u.

4. Pädevad asutused võivad otsustada puhvertsooni raadiust vähendada, tuginedes teabele saastumise ulatuse, määratletud taimede tiheduse ning puhangu päritolu ja kestuse kohta. Sellisel juhul teatavad nad sellest vähendamisest viivitamata komisjonile ja teistele liikmesriikidele ning esitavad selle põhjused.

Artikkel 4

Piiritletud alade kindlaksmääramise erandid

1. Erandina artiklist 3 võivad pädevad asutused otsustada piiritletud ala mitte kindlaks määrata, kui on täidetud järgmised tingimused:

a) on tõendeid selle kohta, et määratletud taimekahjustaja on alale sisse toodud taimede või taimse materjaliga, millelt see leiti, ja kõnealused taimed olid saastunud enne nende asjaomasele alale toomist ning määratletud taimekahjustaja ei ole paljunenud, või on tõendeid selle kohta, et tegemist on üksikleiuga, mis eeldatavasti ei too kaasa määratletud taimekahjustaja kohandumist;

b) eriuuringu ja võetud likvideerimismeetmete tulemuste põhjal on kindlaks tehtud, et määratletud taimekahjustaja ei ole alal kohandunud ning määratletud taimekahjustaja levik ja edukas paljunemine ei ole tema bioloogia tõttu võimalik.

2. Lõikes 1 sätestatud erandit kohaldav pädev asutus:

a) võtab meetmeid, millega tagatakse määratletud taimekahjustaja kiire likvideerimine ja välistatakse selle leviku risk;

b) suurendab asjakohasel juhul viivitamata püüniste arvu ja püüniste kontrollimise sagedust selles piirkonnas;

c) intensiivistab viivitamata visuaalset kontrolli täiskasvanud taimekahjustajate esinemise kindlakstegemiseks ja võtab oksaproove või kasutab muid sobivaid avastamismeetodeid, mis võimaldavad avastada määratletud taimekahjustajat enne selle koorumist;

d) teeb vähemalt ühe määratletud taimekahjustaja arengutsükli ja ühe lisa-aasta vältel uuringuid saastunud taimi või määratletud taimekahjustaja leiukohta ümbritseval alal vähemalt 1 km raadiuses ning määratletud taimekahjustaja lendlusperioodil on uuringud korrapärased ja intensiivsed;

e) uurib määratletud taimekahjustaja päritolu, tehes kindlaks määratletud taimekahjustajaga seotud taimede, puidu, koore ja muude esemete päritolu ning kontrollides, kas neil esineb saastumistunnuseid, sealhulgas võttes oksaproove ja kasutades sihipäraseid destruktiivseid proovivõtumeetodeid;

f) suurendab üldsuse teadlikkust määratletud taimekahjustajaga seotud ohust ning

g) võtab mis tahes muid meetmeid, mis võivad määratletud taimekahjustaja likvideerimisele kaasa aidata, võttes arvesse standardit ISPM nr 9 ([5]) ja kohaldades integreeritud meetodit vastavalt põhimõtetele, mis on sätestatud standardis ISPM nr 14 ([6]).

Artikkel 5

Iga-aastased uuringud piiritletud aladel

Pädevad asutused teevad piiritletud aladel määruse (EL) 2016/2031 artikli 19 lõikes 1 osutatud iga-aastaseid intensiivseid uuringuid, et avastada määratletud taimekahjustaja esinemine, ja võtavad seejuures arvesse toiduohutusameti taimekahjustaja uuringukaardil osutatud teavet.

([5]) Guidelines for pest eradication programmes – Reference Standard ISPM No 9 by the Secretariat of the International Plant Protection Convention, Rome (Kahjuritõrjejuhised. Võrdlusstandard ISPM nr 9, rahvusvahelise taimekaitsekonventsiooni sekretariaat, Rooma), https://www.fao.org/3/x2981e/x2981e.pdf.

([6]) The use of integrated measures in a systems approach for pest risk management – Reference Standard ISPM No 14 by the Secretariat of the International Plant Protection Convention, Rome (Süsteemse kahjuritõrje integreeritud meetmed. Võrdlusstandard ISPM nr 14, rahvusvahelise taimekaitsekonventsiooni sekretariaat, Rooma), https://www.ippc.int/en/publications/607/.

Uuringuplaanis võetakse arvesse suuniseid taimekahjustaja *Agrilus planipennis*'e statistiliselt usaldusväärsete ja riskipõhiste uuringute kohta. Avastamisuuringutes kasutatava uuringuplaani ja proovivõtukava abil peab olema võimalik vähemalt 95 % usaldusväärsusega kindlaks teha määratletud taimekahjustaja esinemine 1 % ulatuses.

Iga-aastased uuringud tehakse kooskõlas artikli 2 lõigetega 3 ja 4 puhvertsoonides, et avastada määratletud taimekahjustaja esinemine, ning saastunud piirkondades, et jälgida selle esinemist seal.

Artikkel 6

Piiritletud ala staatuse tühistamine

Piiritletud ala staatuse võib tühistada, kui artiklis 5 osutatud uuringute põhjal ei ole määratletud taimekahjustajat piiritletud alal avastatud vähemalt neljal järjestikusel aastal.

Artikkel 7

Likvideerimismeetmed

1. Pärast ala esialgset piiritlemist ja samal ajal piiritlevate uuringutega võtavad pädevad asutused kõik järgmised meetmed:

a) kõigi saastunud taimede ja saastumiskahtlusega taimede viivitamatu langetamine maapinna tasandil;

b) kõigi määratletud taimede viivitamatu langetamine maapinna tasandil vähemalt 100 m raadiuses saastunud taimede ümber ning kõnealuste määratletud taimede põhjalik kontrollimine mis tahes saastumistunnuste avastamiseks, välja arvatud juhul, kui saastunud taimed leiti väljaspool määratletud taimekahjustaja lendlusperioodi; sel juhul tuleb määratletud taimed langetada ja kõrvaldada aegsasti enne järgmise lendlusperioodi algust;

c) punktide a ja b kohaselt langetatud taimede kõrvaldamine, kontrollimine ja ohutu hävitamine, võttes kõik vajalikud ettevaatusabinõud, et vältida määratletud taimekahjustaja levikut langetamise ajal ja pärast seda;

d) saastumisega seotud puidu ja koore kontrollimine ja ohutu hävitamine, võttes kõik vajalikud ettevaatusabinõud, et vältida määratletud taimekahjustaja levikut;

e) keeld määratletud taimi, puitu ja koort piiritletud alalt välja vedada;

f) saastumise päritolu uurimine, tehes kindlaks saastumisega seotud taimede, puidu, koore ja muude esemete päritolu ning kontrollides, kas neil esineb saastumistunnuseid, sealhulgas võttes oksaproove ja kasutades sihipäraseid destruktiivseid proovivõtumeetodeid;

g) võimaluse korral määratletud taimede asendamine taimeliikidega, mis ei ole taimekahjustajale vastuvõtlikud;

h) uute määratletud taimede, välja arvatud püünispuude keelamine välitingimustes punktis b osutatud alal;

i) kui kasutatakse püünispuid, kontrollitakse neid korrapäraselt ning hävitatakse need ja uuritakse neid enne järgmist lendlusperioodi;

j) üldsuse teadlikkuse suurendamine määratletud taimekahjustajaga seotud ohust ning vastuvõetud meetmetest, mille abil ennetatakse selle taimekahjustaja sissetoomist liidu territooriumile ja seal levimist, sealhulgas tingimused, mille alusel võib määratletud taimi, puitu ja koort piiritletud alalt välja vedada;

k) vajaduse korral erimeetmed erijuhtumite või komplikatsioonide lahendamiseks, mille puhul on alust arvata, et need ei lase taimekahjustaja levikut tõkestada, takistavad seda või põhjustavad selles viivitusi, eriti meetmed, mis on seotud juurdepääsuga kõigile saastunud või saastuskahtlusega taimedele ja selliste taimede asjakohase likvideerimisega, olenemata taimede asukohast, nende kuuluvusest riigi- või eraomandisse ning nende eest vastutavast isikust või üksusest; ning

l) muud meetmed, mis võivad kaasa aidata määratletud taimekahjustaja likvideerimisele kooskõlas rahvusvahelise fütosanitaarmeetmete standardiga (ISPM) nr 9 ning kompleksse lähenemisviisi rakendamisele vastavalt põhimõtetele, mis on sätestatud standardis ISPM nr 14.

2. Pädevad asutused võivad otsustada lõike 1 punktis b osutatud raadiust suurendada, tuginedes teabele saastuse ulatuse, määratletud taimede tiheduse ning puhangu päritolu ja/või kestuse kohta.

3. Kui pädev asutus otsustab, et langetamine ei ole piiratud arvu üksiktaimede puhul nende erilise sotsiaalse, kultuurilise või keskkonnaalase väärtuse tõttu asjakohane, tuleb erandina lõike 1 punktist b iga sellise taime puhul kord kuus kontrollida, kas neil on saastumistunnuseid. Sellistel juhtudel võetakse muid meetmeid kui langetamine, mis tagavad kõrgetasemelise kaitse ja mille eesmärk on hoida ära määratletud taimekahjustaja võimalik levik kõnealustelt taimedelt.

Sellise otsuse põhjendused ja otsusest tulenevad meetmed edastatakse komisjonile artiklis 9 sätestatud aruandes.

4. Kui artikli 3 lõikes 2 osutatud piiritleva uuringu tulemuseks on määratletud taimekahjustaja uus leid, kohaldab pädev asutus kõiki lõikes 1 osutatud meetmeid ja jätkab piiritlevat uuringut.

Artikkel 8

Situatsiooniplaanid

1. Lisaks määruse (EL) 2016/2031 artikli 25 lõikes 2 loetletud elementidele näevad liikmesriigid oma situatsiooniplaanides ette järgmised meetmed:

a) määratletud taimekahjustaja likvideerimismeetmed, mis on sätestatud artiklis 7;

b) ettevaatusabinõud, mis on seotud määratletud taimede, puidu ja koore vedamisega liidu territooriumil ning mis on sätestatud komisjoni rakendusmääruse (EL) 2019/2072 ([7]) VIII lisas;

c) liidu territooriumil veetavate määratletud taimede, puidu ja koore ametlik kontroll;

d) kättesaadavaks tehtavad minimaalsed vahendid ja täiendavate vahendite kättesaadavaks tegemise menetlused juhuks, kui määratletud taimekahjustaja esinemine leiab kinnitust või kahtlustatakse selle esinemist;

e) hävitamisele kuuluvate taimede, puidu ja koore omanike kindlakstegemise, kõrvaldamiskorraldusest teatamise ja eravaldustesse sisenemise menetlused.

2. Liikmesriigid ajakohastavad vajaduse korral oma situatsiooniplaane iga aasta 31. detsembriks.

Artikkel 9

Iga-aastased aruanded

Liikmesriigid esitavad iga aasta 30. aprilliks komisjonile ja teistele liikmesriikidele aruande eelneval kalendriaastal vastavalt artiklitele 2–8 võetud meetmete kohta ning nende meetmete tulemuste kohta.

Artikli 5 kohaselt tehtud uuringute tulemused edastatakse komisjonile, kasutades lisas osutatud vormi.

([7]) Komisjoni 28. novembri 2019. aasta rakendusmäärus (EL) 2019/2072, millega kehtestatakse ühetaolised tingimused Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2016/2031 rakendamiseks seoses taimekahjustajatevastaste kaitsemeetmetega ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni määrus (EÜ) nr 690/2008 ja muudetakse komisjoni rakendusmäärust (EL) 2018/2019 (ELT L 319, 10.12.2019, lk 1).

Artikkel 10

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikli 2 lõiget 2 kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2027.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 5. veebruar 2024

Komisjoni nimel
president
Ursula VON DER LEYEN

LISA

1. **Piiritletud aladel tehtavate iga-aastaste uuringute tulemuste esitamise vorm, kus kasutatakse statistikapõhist lähenemisviisi**

1. Piiritletud ala (PA) kirjeldus		2. PA algne suurus (ha)	3. PA kohandatud suurus (ha)	4. Lähenemisviis	5. Piirkond	6. Uuringukohad		7. Aeg	A. Uuringu kirjeldus (RiBESS+ sisendparameetrid)																	B. Proovivõtu näitajad							C. Uuringu tulemused							25. Märkused
									8. Sihtpopulatsioon			9. Epidemioloogilised üksused		10. Avastamismeetodid				11. Proovivõtu tõhusus	12. Meetodi tundlikkus	13. Riskitegurid (tegevus, asukohad ja piirkonnad)					14. Kontrollitud epidemioloogiliste üksuste arv	15. Visuaalsete kontrollide arv	16. Proovide arv	17. Püüniste arv	18. Püüdmiskohtade arv	19. Analüütide arv	20. Muude meetmete arv	21. Tulemused			22. Esitatud puhangu-teate number, kui see on asjakohane, kooskõlas raken-dusmäärusega (EL) 2019/1715		23. Saavutatud usaldatavustase	24. Kontroll-levimus	
Nimi	Kindlaksmääramise kuupäev					Kirjeldus	Arv		Peremeesliigid	Pindala (bekaarites või muudes asjakohasemates ühikutes)	Kontrolliüksused	Kirjeldus	Ühikud	Visuaalsed kontrollid	Püünised	Analüüs	Muud meetodid			Riskitegur	Riskiasemed	Asukohade arv	Suhtelised riskid	Osakaal peremeestaimede populatsioonis							Positiivne	Negatiivne	Määramata	Number	Kuupäev			

2. **Vormi täitmise juhend**

Selgitada uuringu ülesehituse aluseks olevaid eeldusi taimekahjustaja kaupa. Esitada kokkuvõte ja põhjendus järgmiste üksikasjade kohta:

— sihtpopulatsioon, epidemioloogiline üksus ja kontrolliüksused;

— avastamismeetod ja meetodi tundlikkus;

— riskitegur(id), seejuures märkida riskitasemed ning vastavad suhtelised riskid ja osakaalud peremeestaimede populatsioonis.

Veerg 1:	märkida asjaomase geograafilise ala nimi, puhangu number või mis tahes muu teave, mis võimaldab kindlaks teha, millise piiritletud alaga (PA) on tegemist ja mis kuupäeval see kindlaks määrati.
Veerg 2:	märkida PA suurus enne uuringu alustamist.
Veerg 3:	märkida PA suurus pärast uuringut.
Veerg 4:	märkida lähenemisviis: likvideerimine või leviku tõkestamine. Lisada vajalik arv ridu olenevalt PAde arvust taimekahjustaja kohta ja PAdel kohaldatavatest lähenemisviisidest.
Veerg 5:	märkida PA piirkond, kus uuring tehti, lisada vajalikul arvul ridu: saastunud piirkond (SP) või puhvertsoon (PT), kasutada eraldi ridu. Kui see on asjakohane, märkida eri ridadel SP alad, kus uuring läbi viidi (nt PTga külgnevad viimased 20 km, puukoolide ümbrus).
Veerg 6:	märkida uuringukohtade arv ja kirjeldus, valides kirjelduse jaoks ühe järgmistest kannetest: 1. Avamaa (tootmisala): 1.1. haritav maa (põllumaa, karjamaa); 1.2. viljapuuaed/viinamarjaistandus; 1.3. puukool; 1.4. mets. 2. Avamaa (muu): 2.1. eraaiad; 2.2. üldkasutatavad kohad; 2.3. kaitseala; 2.4. looduslike taimede ala, mis ei ole kaitseala; 2.5. muu, täpsustada konkreetset juhtu (nt aianduskeskus, puidust pakkematerjali kasutavad kaubandusettevõtted, puidutööstus, märgalad, niisutus- ja kuivendusvõrk). 3. Füüsiliselt suletud ala: 3.1. kasvuhoone; 3.2. eravalduses olev koht, mis ei ole kasvuhoone; 3.3. üldkasutatav koht, mis ei ole kasvuhoone; 3.4. muu, täpsustada konkreetset juhtu (nt aianduskeskus, puidust pakkematerjali kasutavad kaubandusettevõtted, puidutööstus).
Veerg 7:	märkida kuud, mil uuringud tehti.
Veerg 8:	märkida valitud sihtpopulatsioon, esitades vastavalt peremeesliikide/-perekondade loetelu ja hõlmatud ala suuruse. Sihtpopulatsioon on määratletud kui kontrolliüksuste kogum. Selle kogumi suurus esitatakse põllumajandusmaa korral tavaliselt hektarites, aga ühikuks võib olla ka maatükk, põld, kasvuhoone vms. Põhjendada tehtud valikut uuringu aluseks olevaid eeldusi käsitlevas osas. Märkida uuritud kontrolliüksused. Kontrolliüksuseks on taimed, taimeosad, kaubad, materjalid, taimekahjustajate siirutajad, mida on uuritud taimekahjustajate määramiseks ja avastamiseks.
Veerg 9:	märkida uuritud epidemioloogilised üksused, lisada nende kirjeldused ja mõõtühikud. Epidemioloogiline üksus on homogeenne ala, kus taimekahjustaja esinemise korral on taimekahjustaja, peremeestaimede ning abiootiliste ja biootiliste tegurite ja tingimuste koostoime tulemuseks sama epidemioloogiline seisund. Epidemioloogiline üksus on sihtpopulatsiooni alajaotus, mis on epidemioloogiliselt homogeenne ja sisaldab vähemalt ühte peremeestaime. Mõnel juhul võib epidemioloogiline üksus olla kogu piirkonna/ala/riigi peremeestaimede populatsioon. See võib olla ühisele statistiliste territoriaalüksuste liigitusele (NUTS) vastav piirkond, linnaala, mets, roosiaed või talu või olla esitatud hektarites. Epidemioloogiliste üksuste valikut tuleb põhjendada uuringu aluseks olevaid eeldusi käsitlevas osas.

Veerg 10:	märkida uuringu käigus kasutatud meetodid ja lisada iga üksikjuhtumi puhul läbi viidud tegevuste arv sõltuvalt konkreetsetest õiguslikest nõuetest iga taimekahjustaja puhul. Märkida „puudub“, kui mõne veeru jaoks vajalik teave ei ole kättesaadav.
Veerg 11:	märkida proovivõtu hinnanguline tõhusus. Proovivõtu tõhusus on saastunud taimest saastunud taimeosade valimise tõenäosus. Siirutajate puhul on see püüdmismeetodi tõhusus positiivse siirutaja püüdmiseks, kui selline siirutaja uuringualal esineb. Mulla puhul on see taimekahjustajat sisaldava mullaproovi valimise tõhusus, kui taimekahjustaja uuringualal esineb.
Veerg 12:	meetodi tundlikkus näitab tõenäosust, et meetodiga tuvastatakse õigesti taimekahjustaja olemasolu. Meetodi tundlikkus on määratletud kui tõenäosus, et tõeliselt positiivse peremeesorganismi analüüsi tulemus on positiivne. See on proovivõtu tõhususe (st saastunud taimest saastunud taimeosade valimise tõenäosuse) ja diagnostilise tundlikkuse (mida iseloomustab määramisel kasutatav visuaalne kontroll ja/või laborianalüüs) korrutis.
Veerg 13:	esitada riskitegurid eraldi ridadel, kasutades nii palju ridu kui vaja. Iga riskiteguri puhul märkida riskitase ja vastav suhteline risk ning osakaal peremeestaimede populatsioonis.
Veerg B:	märkida iga taimekahjustaja puhul uuringu üksikasjad sõltuvalt konkreetsetest õiguslikest nõuetest. Märkida „Ei kohaldata“, kui mõnes veerus nõutav teave ei ole asjakohane. Nendes veergudes esitatav teave on seotud 10. veerus „Avastamismeetodid“ sisalduva teabega.
Veerg 18:	märkida püüdmiskohtade arv, kui see erineb püüniste arvust (17. veerg) (nt sama püünist kasutatakse eri asukohtades).
Veerg 21:	märkida positiivsete, negatiivsete ja määramata tulemusega proovide arv. Määramata tulemusega proovid on analüüsitud proovid, mille puhul ei saadud eri põhjustel tulemust (nt avastamispiirist väiksem sisaldus, töötlemata proov (identifitseerimisandmeteta, vana)).
Veerg 22:	märkida uuringu toimumise aastal esitatud puhanguteated. Puhanguteate numbrit ei ole vaja lisada, kui pädev asutus on otsustanud, et leiu puhul on tegemist ühega määruse (EL) 2016/2031 artikli 14 lõikes 2, artikli 15 lõikes 2 või artiklis 16 osutatud juhtumitest. Sel juhul märkida 25. veergu („Märkused“) kõnealuse teabe esitamata jätmise põhjus.
Veerg 23:	märkida uuringu tundlikkus vastavalt rahvusvahelises fütosanitaarmeetmete standardis (ISPM) nr 31 esitatud määratlusele. See taimekahjustaja puudumist iseloomustav saavutatud usaldatavustaseme väärtus arvutatakse tehtud kontrollide (ja/või proovide) järgi, võttes arvesse meetodi tundlikkust ja kontroll-levimust.
Veerg 24:	märkida kontroll-levimus, võttes aluseks uuringueelse hinnangu taimekahjustaja tõenäolise tegeliku levimuse kohta uuritaval alal. Kontroll-levimus seatakse uuringu eesmärgiks ja see vastab kompromissile, mille riskijuhid teevad taimekahjustaja esinemise riski ja uuringu jaoks kättesaadavate vahendite vahel. Tavaliselt võetakse selle väärtuseks avastamisuuringu puhul 1 %.